

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De hypocrisi & simulatione, & ficta pietate: & his hæc co[m]miniscuntur.
cap. lxxxix.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

Eccl. 5.

Prou. 23.

Basil.

Greg.

Nell.
De somno
ac vigilia.

VLEIS est somnus operanti, siue multum, siue parum comedat: fatu-
ruritas autem diuitis non finit eum dormire.

Vestietur diruptis & pannosis vestibus omnis somnolentus.

Fac, o homo, Deo gratias agas, qui nos, etiam inuitos ac repugnantes, a continuis labo-
ribus, somni beneficio soluit: ac per exiguam quietem nos recreat.

Alto sopore teneri, membris ita solutis, vt absurdis imaginationibus spatium præbea-
tur, quotidianam mortem ijs comparat, qui ita dormiunt.

Somnus vigiliae contentionem laxat: vigilia deinde relaxatum animum rursus con-
tendit. Neque in perpetuo statu alterutrum horum manet: verum vtrumque sibi inuicem
cedit: sic nimirum natura sese per alternatas vices instaurante, vt vtrumque horum vi-
cissim nanciscens, ab altero ad alterum lubenter migret. Nam & perpetua in rebus geren-
dis animi contentio hoc efficit, vt partes immodicè contentæ quodammodò rumpantur &
conuellantur: & rursus perpetua corporis relaxatio hoc affert, vt id quod conflatum at-
que compactum est, quodammodò concidat ac dissoluatur. At verò tempestiue vtrumque
ac moderatè attingere, naturâ ad incoluitatem ac permanentiam corroborat: quippe quæ
per continuam ad contraria migrationem in vtrisque seipsam ab alteris reficiat & recreet.
Ad hunc igitur modum contentum per vigiliam corpus nocte, contentionis relaxationem
per somnum comminiscitur, dum videlicet sentientes facultates ad aliquod tempus per
intermissas actiones recreat. Neccessaria quippe est ad corporis conseruationem tempesti-
ua remissio.

Somnus aliud nihil est, quàm breuis & temporaria mors.

De hypocrisi & simulatione, & ficta pietate: & his qui hæc
comminiscuntur. CAP. LXXXIX.

Iob.

VI corde hypocrita sunt, parient iracundiam: & morietur in iuuen-
tute anima eorum.

Basil. Ho.
de Inuid.

simile.

Naſ. O.

rat. de Ba-
ptif.

In Carm.

Cyrilli.

Eusebij.

Cur multi
inchoatio
virtutis
studium
absoluere
nequie-
runt.

Non cernis quantum malum hypocrisis sit? Atqui ipsa quoque inuidia
fructus est. Nam vt quispiam moribus duplex sit, apud multos ex inuidia
plerumque nascitur: cum videlicet odiū imo pectore continentes, amore ac benevolentia il-
litam & fucatam superficiem ostendunt, scopulis vtiq; sub aqua latentibus non absimi-
les, qui exigua aqua obrecti incautos de improviso opprimunt.

Nihil callidi, nihil versuti aduersus salutem tuam comminiscaris. Nam vt aliis fu-
rat. de Ba- cum & imposturam faciamus, nobis certè facere minimè poterimus. Ac sanè in perniciem
ptif. nostram ludere, perquam stultum ac periculosum est.

Malim, cum recto studeam, vitiosus haberi,
Quàm vitio indulgens, iusti clarescere fama,
Mendaxque ignari mortalibus esse sepulcrum,
Quod licet interni scelerentia corpora claudat,
Calce tamen nitet externa, gratoque colore.

Qui hominibus placere studet, mercedis loco, eorum quidem laudes ac fauorem haud in-
iuria obtinere queat. A Deo certè nihil omnino percepturus est.

Multi, dicet quispiam, probis operibus studere cupierunt. Sanctioris enim ac diuino
cultui prorsus mactipatæ vitæ genus amplecti proposuerunt, nec id ad extremum vsque
prosequi atque expleve potuerunt. Nimirum hac de causa Deus eos perire sinit, quia huma-
ni fauoris studio ciliicium gestant, nudisq; pedibus incedunt, ac comam alunt, sua re-
ctè facta hominibus ostentantes, vt sanctorum nomen consequantur, atque ab omnibus
vt pij viri adorentur. Vides igitur exterius eorum habitum, atque eos Dei causa hæc
facere arbitraris: quidnam autem ipsorum pectus pariat, te fugit. At Deus, qui corda
& renes scrutatur, animi eorum institutum exploratum habet, atque eos excidere sinit.

A *Ut ipsorum consilia in apertum prodeat. Nam qui, ut humanum fauorem emereantur, ad honestam & cum virtute coniunctam vitam se conferunt, hi scilicet sunt, qui in peccata prolapsi sunt. Qui autē pio animo vita genus omnibus virtutibus absolutum recte profiteri cupiunt, nunquam à Deo deseruntur, quemadmodū dixit Propheta, Iunior fui, etenim se-* *Psal. 36.*
num est merces eorum, & spes eorum apud Altissimum. Enimuerō multi monachi erro- *Sap. 5.*
re lapsi, ad inuendum matrimonium se conuerterunt, dum dictum illud Apostoli male
accipiunt, Quod si se non continent, nubāt. Neque hoc intelligūt, quod post pacta cum Deo *1. Cor. 7.*
sancita, non iam matrimonium, sed fornicatio dicitur. Vnusquisque igitur, cum corpo- *Celibatio*
ris necessitates perferre potest, tum denique sanctioris vite iugum subeat: atque ita ad *Deo pro-*
infernī subterranea minime ruet. *missum in-*
fringere
non licet.

De filio sapiente. CAP. XC.

FILIVS sapiens lætificat patrem: filius prudens oblectat matrem *Pro. 10.*
 suam. Saluatus est ab æstu filius prudens. Filius castigatus sa-
 piens erit. Filius iustus gignitur ad vitam. Latetur pater & ma-
 ter in te: & gaudeat quæ peperit te. Viri amantis sapientiam dele-
 ctatur pater. Fili, si sapiens fueris, tibi ipsi sapiens eris & proximo.
 Melior est puer pauper & sapiens rege sene & stulto. *Ecl. 4.*
 Filiorum virtus gloria patrum.

De filio stulto & improbo atque inepto. CAP. XCI.

FILIO doloso nihil erit boni. Filius stultus mœstitia est matri suæ. *Pro. 14.*
 Velut à vento corrumpitur in messe filius flagitiosus. Non de-
 lectatur pater in filio imperito. Filius stultus subannat matrem
 suam. Filius oberrans pudore afficit matrem suam. Filius inobe-
 diens in perditione erit. Ira patri est filius stultus, & dolor matri suæ. Malus
 filius maledicit patri: & matri non bene dicit. Filius malus iustum se esse cen-
 set. Filius malus sublimes oculos habet: & palpebris suis extollitur. Confu-
 sio patris in filio inepto. Filiorum peccatorum peribit hæreditas: & cum se-
 mine eorum permanent mala.

De pluuia: & quod à terra in cælum aquæ subuehantur.

CAP. XCII.

VI dat pluuiam super faciem terræ, & irrigat aquis vniuersa. *Iob. 5.*
 Omnia quæcunque voluit Dominus, fecit in cælo & in terra, in *Psal. 134.*
 mari & in omnibus abyssis, &c.
 E *Qui vocat aquas maris, & effundit eas super faciem terræ, Domi-* *Amos. 5.*
 nus omnipotens nomen eius.

De sanitate: & quod omnia antecellat. CAP. XCIII.

MELIOR est pauper sanus & fortis viribus, quàm diues imbecillis & *Ecl. 30.*
 flagellatus malitia.
 Sanitas & commoda valetudo quæuis auro præstantior est: satiusque est cor- *Basil.*
 pore firmo ac valenti esse, quàm immensas opes habere.
 Iucundior est sanitas aduersa valetudine degustata. *Commune donum est sanitas.* *Greg.*
Nyl.